

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	sekr.sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 maja 2013r. w Suwałkach

sprawy **C. S.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem C. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia (...) znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przywraca C. S. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od 1 października 2012r. do 31 października 2014r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz.1227 ze zm.) przyznał C. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 01.10.2012r. do 31.10.2014r.

W odwołaniu C. S. domagał się zmiany decyzji i przywrócenia mu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Ocenę jego stanu zdrowia uznał za nieprawidłową. Powołał się na dokumentację medyczną, która jednoznacznie wskazuje na systematyczne leczenie wielu schorzeń. Nie zgodził się ze stanowiskiem organu rentowego, iż obecnie jest częściowo niezdolny do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje :

C. S. (ur. (...)) do 30.09.2012r. był uprawniony do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. W dniu 03.09.2012r. wystąpił z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Lekarz orzecznik stwierdził u odwołującego częściową niezdolność do pracy do 31.10.2014r., nie stwierdził natomiast całkowitej niezdolności do pracy. Komisja lekarska, rozpoznająca sprzeciw wnioskodawcy, również nie stwierdziła u niego całkowitej niezdolności do pracy. Podtrzymała orzeczenie o częściowej niezdolności do pracy do dnia 31.10.2014r.

Sąd poczynił ustalenia, co do aktualnego stanu zdrowia wnioskodawcy, dopuszczając na tę okoliczność dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych odpowiednich specjalności, mając na uwadze rodzaj rozpoznanych u niego schorzeń. Biegli zostali zobowiązani do wypowiedzenia się czy odwołujący jest całkowicie czy też częściowo niezdolny do pracy, czy jest to niezdolność stała czy okresowa a także, czy nastąpiło istotne pogorszenie bądź poprawa stanu wnioskodawcy od ostatniego badania, które miało miejsce w dniu 16.09.2010r.

Biegli lekarze sądowi z zakresu chorób wewnętrznych, diabetologii, okulistyki, kardiologii i dermatologii po przeprowadzeniu badania wnioskodawcy i analizie dokumentacji medycznej rozpoznali u niego schorzenia diabetologiczne z powikłaniami, kardiologiczne i dermatologiczne. Zaopiniowali, iż ich przebieg i zaawansowanie czynią odwołującego nadal całkowicie niezdolnym do pracy od października 2012r. do października 2014r. Główne schorzenie – diabetologiczne, w przypadku odwołującego wiąże się z licznymi, poważnymi powikłaniami. Odwołujący leczy się od 20 lat, co spowodowało u niego zaburzenia neurologiczne, okulistyczne, zmiany w nerkach i inne zaburzenia sprawności organizmu. Pod względem kardiologicznym odwołujący również wymaga stałego leczenia. Biegli wskazali także, iż z uwagi na ciężki rodzaj schorzenia dermatologicznego zdolność wnioskodawcy do pracy jest również znacznie upośledzona. Od ostatniego badania nie stwierdzili istotniej poprawy stanu zdrowia.

Sąd zważył, co następuje:

Z uwagi na fakt, iż wnioskodawca do 30.09.2012r. legitymował się prawem do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i wniósł o jej przywrócenie, żądanie podlegało rozpoznaniu na podstawie art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. z 2009r. Dz.U. Nr 153, poz. 1227 ze zm.). Zgodnie z jego treścią prawo do renty, które ustało w związku z ustąpieniem niezdolności do pracy, podlega przywróceniu o ile niezdolność do pracy zostanie stwierdzona w okresie 18 miesięcy od ustania tego prawa.

Jak stanowi art. 12 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS niezdolność do pracy powoduje utratę zdolności do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje jej odzyskania po przekwalifikowaniu. Utrata zdolności do pracy skutkuje ustaleniem jej stopnia, zgodnie z treścią art. 12 ust.2 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS poprzez zakwalifikowanie jej do częściowej bądź całkowitej niezdolności. Ocena następuje w oparciu o przesłanki wyrażone w art. 13 ust.1 ustawy, a są nimi: stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji oraz możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowości przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Kwestię całkowitej niezdolności do pracy Sąd rozważył bazując przede wszystkim na opinii biegłych lekarzy sądowych z zakresu schorzeń, na które cierpi wnioskodawca. Opinia była jednoznaczna w zakresie rozpoznanych schorzeń oraz istnienia dalszej okresowej całkowitej niezdolności do pracy. Strony nie zgłaszały do niej żadnych zastrzeżeń. Sąd również dopatrzył się żadnych rozbieżności.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc orzeczono, jak w sentencji.

mt